

5. Harpans kraft.

a. KO, L. W. Fagerlund, Anteckningar n:r 2. (A)

b. NA, S. L. S. 352, 160. (B)

MELODI.

Översikt.

a. Åb, Korpo.

Varianter.



Och jung - frun hon sit -- ter i bu -- ren och grå --- ter, och
un - - ger - sven frå -- gar: Vad är för en lå --- te? Min
all - ra hjär - tans kä -- ra, vi sör - - jer hon så.

b. Åb, Nagu, Nötö.

Sj. *Levina Johansson*, f. 1866.

Uppt. *Greta Dahlström* 1923.



Jung - frun hon sit -- ter i bu -- ren och grå --- ter, och
un - ger - sven han fråg - te: Vad är det som lå --- ter? Min
all - ra hjär - tans kä --- re, vad sör - - jer du så.
2. Jag sör -- jer, jag sör -- jer, jag sör -- jer ju så, jag
sör -- jer ju så att jag är allt - för un - - ger.

3. Men jag skall lå - ta byg - ga en bro ut - av stål, och
fem - ti - - o fem skall ri - da där - ut - - ö - - - - ver

TEXT.
Översikt.

A. KO, L. W. Fagerlund, Anteckningar 191. (a)
B. NA, S. L. S. 352, 161. (b)

Varianter.

A.

Korpo. Uppt. L. W. Fagerlund 1878.

1. Och jungfrun hon sitter i buren och gråter, och ungersven frågar: »Vad är det för en låte?»
— min allra hjärtanskära, vi sörjer hon så —
2. »Sörjer du därför att du är för unger?
Och sörjer du därför att gullkronan skall bli dig för tunger?»
3. »Och sörjer du därför att jag är för ringa?
Och sörjer du därför att gullpengarna ej klinga?»
4. »Jag sörjer, jag sörjer, jag sörjer alltså,
att jag skall måst drunkna på denna vida å».
5. »Och jag skall låta bygga en bro utav bräder,
så att min käresta kan rida därutöver.
6. Och femtio män skola för och efter rida,
och femtio män skola gå på varje sida».
7. Och jungfrun av sorg sig ned av broen springer,
och ungersven ej visste vart jungfrun försvinner.
8. Och ungersven talte till tjänaren sin:
»I går nu och söken sorgeharpan min.»
9. Och första slaget han på sorgeharpan slog,
så låg själva näcken på vattnet och log.
10. Och andra slaget, som ur sorgeharpan ljud,
så låg där en havsfru på vattnet och flöt.
11. Och där finnes glädje och där finnes gamman,
och alla åtta syskonen de dansa tillsammans.
— min allra hjärtanskära, vi sörjer han så —

B.

Nagu, Nötö. Sj. Levina Johansson, f. 1866. Uppt. Greta Dahlström 1923.

- | | |
|---|--|
| <p>1. Jungfrun hon sitter i buren och
gråter,
och ungersven han frågte, vad det var
som låter.
— min allra hjärtans käre, vad sörjer
du så —</p> <p>2. »Jag sörjer, jag sörjer, jag sörjer
ju så,
jag sörjer ju så, att jag är alltför unger,</p> | <p>jag sörjer ju så, att brudkronan blir för
tunger.»
— — — — —</p> <p>3. »Men jag skall låta bygga en bro
utav stål,
och femtiofem skall rida därutöver,
och femtiofem på varjadera sidan.»
— min allra hjärtans käre, vad sörjer
du så —</p> |
|---|--|
-